

Девети децембар је прошао, а ништа епохално се није десило – остали смо тамо где смо били и осмог децембра – стиснути између европског чекића и наковња корумпираних и колаборантских власти. После одлуке Савета министара ЕУ о одлагању одлуке о кандидатури Србије за март, показало се да гласови већине чланица ЕУ, назови пријатеља и партнера српских власти, не могу да надвладају одлучно условљавање Аустрије и пре свега Немачке, која је јасно ставила до знања нашим властима шта им је чинити. Откако је Немачка преузела неформално вођство над ЕУ, политика штапа и шаргарепе замењена је батином, односно брутално јасном поруком да без де факто признања Косова Србија нема шансе да постане кандидат за чланство у ЕУ.

Да би добила кандидатуру, Србија је добила услове који се не завршавају само уклањањем барикада. Потребно је обезбедити и функционисање тзв. интегрисане контроле граница и неометано функционисање КФОР-а и ЕУЛЕКС-а на целој територији Косова. Србија би требала и да на северу Косова елиминише и тзв. “паралелне” структуре власти (односно сопствене легалне органе) и да омогући учествовање Косова на међународним форумима. По неким изворима, биће потребно и остварити споразуме о спорту, (везаном за чланство Косова у међународним федерацијама), пошти и поштанским услугама, институционалној сарадњи, инфраструктури, културној размени и културној баштини, железничком и авионском транспорту, као и чланству Косова у међународним институцијама. Међутим, ни испуњавање свих услова, како је то искрено признао Божидар Ђелић не гарантује позитивну одлуку у марту, јер, како је објаснио, после одлагања кандидатуре због нових услова у вези Косова, повећао се ризик да у будућности било која земља ЕУ у ходу одлучи да услове допуни или промени.

Изостанак кандидатуре и мале шансе да се она и у марту добије за проевропске снаге представља веома тежак ударац, толико тежак да се режим свим силама упео да његов велики пораз у домаћој јавности остане што мање видљив. Зато је одмах по стицању вести из Брисела у водећим српским медијима, који су, као што је недавно подсетила Верица Бараћ, под контролом Тадићевих стубова Драгана Ђиласа и Срђана Шапера, народу једнодушно поручено да једино исправни европски пут и даље нема алтернативу. У циљу анестезирања јавности, у писане и електронске медије нагрнули су сви важнији политичари, интелектуалци и аналитичари, који су различитим мисаоним и вербалним

Пише: Младен Ђорђевић
уторак, 13 децембар 2011 22:12

акробацијама покушавали да грађанима објасне да је црно бело, а да је пораз заправо победа. Поједине изјаве и анализе заиста вреди запамтити, а у маси бисера издвајају се министар одбране Драган Шутановац и председница Фонда за политичку изузетност Соња Лихт.

По Шутановцу, Србија је данас ближе Европи него што је икада била, а по њему, европски пут Србије су одредили не само Доситеј Обрадовић, Вук Караџић и Слободан Јовановић, већ и војсковође попут Живојина Мишића и Степе Степановића, а такође и српски краљеви. Вероватно је само министар војни у стању да пронађе везу између најсветлијих страница српске историје и прослављених српских војвода са срамним процесом добијања кандидатуре за ЕУ, док је и председницу Београдског фонда за политичку изузетност Соњу Лихт, која се увек трудила да остави утисак разумне особе, изостанак кандидатуре изгледа тешко уздрмао. Лихт је, наиме, за Танјуг изјавила даније тачно да Србија није добила статус кандидата, јер по њој, да је тако, "Европска унија би нам то и саопштила". Затим нам је свима објаснила да Србији није одбијен статус кандидата, већ је она стављена на убрзану траку за добијање тог статуса, а затим ипрецизирала да је "Србија де факто кандидатуру добила условно, која ће бити потврђена у фебруару, односно марту".

Тумачење Соње Лихт свакако сведочи о пометњи коју је у проевропску Србију унео хладни шамар Немачке и остатка Уније, а власт у Србији сада чека изузетно тежак задатак да у наредна три месеца и пре избора покуша да реши једначину "И Косово и Европа". У међувремену, да не би било забуне, из Брисела је већ стигла порука да Србија може добити кандидатуру уколико учини "завршне кораке", односно испуни све што је наређено. Да ли ће режим и овог пута попустити остаје да се види у наредном периоду, али је могуће да је због избора то питање до даљег одложено, пошто се после лоших вести из Брисела председник Тадић напрасно сетио Резолуције 1244. Обзиром на њен нагли повратак у јавни живот, постоји чак могућност да се режим већ помирио са изостанком кандидатуре и у марту, и да се ради добијања избора окренуо економији. У складу с тим, и медији су одмах обзнанили да је у овом тренутку економија важнија од Косова, а "Фијат" од барикада. Ипак, и поред свог труда, сасвим је очигледно да тежак пораз политике "Европа нема алтернативу" и катастрофални учинак актуелне владе, више ниједан спин доктор, колико год покушавао, неће моћи сакрити и увити у украсни папир. Истина је исувише очигледна.